

„Bugen er deres Gud, Iveitur Jóannes eftir Føroyingum ti teir ikki havna allari hjálpi frá Dønum.

Av sonnum løgin atburður,
Jóannes bóndi!

Viðhvørt, tá ið tað troðkar á
frá vinnulívsins síðu inni á Fø-
roya lögtingi — tá er kravrodd
Jóannesar bóndans bæði hørð
og strong móti Dønum, tí teir
gera ov lítið, hjálpa ov lítið. 20
milliónur á bórðið! Nevaduk —
tað lagið tá! Ikki eitt oyra
minni, um okkara land skal
setast í stand.

Um henda roddin er nakað
hornugt, vit vildu skilt hana
kortini, so illa sum land okkara
er státt, so út av lagi illa, sum
okkara fólk er komið fyri, so
hart sum okkara fólk treingir
til fíggarliga ábót.

Men tá ið sami maðurin,
Jóannes bóndi, kastar sær sum
ein monustungin hvalur yvir á
hin bógvin og brigdar og deilir
og skeldar inn á Danskin, tí
hann hættir sær at vísa hug og
sinnalag til at veita okkara
ormundahúsi av fosturlandi
hjálpsemi — so kunnu vit ikki,
so duga vit ikki at finna minsta
hepi, minsta »logik« í støduni.
Vit vilja so treyðugt nýta orðið
høploysi um ein so frammaligan
mann sum Jóannes bónda. Men
er annað mildari orð at finna
fyri hesari tvítulingastøðu?

Tak nú hesa seinastu greinina
í »Dagblaðnum« um Danskin
og Føroyingin við »Æruni«, tí
háberisliga orðinum til yvirskrift.

Hvørjum líkist henda grein!
Hvørjum líkist tað nú við eini
flóð av orðfellum úr kvæðum
okkara, orðtøkum okkara — og
so enná úr halgu bók at leggja
á kroppin á Danskinum við
Stauning og Bording og øðrum
góðum monnum á odda fyri, at
Danir ikki bert hava tikið til
orða, men eisini verið við til at
studla okkara vinnulív á sjógv
og landi við milliónum. Jóannes
bóndi skrivur hesum viðvíkjandi
í grein síni:

»Tá vit t. d. nú siggja, hvussu
alt gleppur undan okkum av ar-
móð, yvir á danskar hendur,
fiskiskapurin: skipalán og fiska-
søla á útlendskum hondum og
útlendskum reði, landbúnaður:
Milliónroyndarbrúkið, Gráabók
og síðani nú, úttan at føroyingar
vita av, sum sagt frá í »Berling-
ske Tidende«: »Dansk Arbejde«,
»Færøske Landbrugsautoriteter«
og Stauning á odda við útlendskum
seyðaslogum og útlendskum
eplum o. a. m. til Føroya, so
vísir alt hetta á, til kunningering
fyri heiminum øllum, at nú eru
føroyingar so illa bregdaðir
burtur úr ætti, at einki eru teir
mætari sjálvir enn skrælingarnir
í Grønlandi. So lítið eru teir til
manna, at ikki ana teir longur,
um ikki Stauningur hjálpir
teimum og stíllar fyri og
Bording ræður fyri hvussu teir
skulu rokta søyð og søkja sjógv
og avreiða og keypa.«

Hvassari og greifigari kunnu
væl Stauning, Bording og Danir
í síni heild ikki fáa yvir høvdið

afturfyri, at teir hava sýnt hug
og vilja til at hjálpa tí á grógv
komna føroyska vinnulívi á sjógv
og landi.

Betur er bólandi hond enn
spillandi tunga.

Tað er spillandi tunga, ið
noktar, at tann lóg, ið nú er
viðtikið, Gráa bók, sum Jóannes
bóndin kallar hana, goymir
møguligleikar í sær fyri stuðlan
av tí føroyska jarðarbrúkinum —
so stórt sum hon fíggarliga,
studningsliga tekur til frá danska-
ri síðu, samstundis sum ræðið
yvir jorðini veruliga verður
flutt heim til okkara. Nú er tað
hjá amtmanninum og fótanum
alleina.

Tað er spillandi tunga, ið
kastar Dønum ilt fyri, tí teir
hava givið munagóðan stuðul
til eina royndarstöðu í Føroyum.
Ein royndarstöða er jú eitt hitt
mest neyðturviliga hjá føroyskum
jarðarbrúki!

Tað er spillandi tunga, ið
gevur Dønum skemdarorð aftur
fyri, at teir hava styðjað sjó-
vinnu okkara við lánunum og
studningi og hava hjálpt til við
at fáa eina sølu- og finansiering-
miðstöðu í »Fiskaeksport«. Hvat
hefur tað ikki at siga fyri út-
gerðarmannin ella frábýtis-
mannskapið, at so skjótt sum
fiskurin er landaður og vigaður
kann fáast lán uppá hann upp
til næstan 100 pct. av virðinum.

Tað er spillandi tunga, ið
kastar skarn eftir einum felag
sum tað danska »Dansk Arbejde«
fyri tí, at tað hevur tikið sær
fyri at tala vinnulívsins sak her
á landi yvirfyri ríkisstjórnini.

Tað er eitrandi spillandi tunga,
ið fær seg til háðandi at brigda
teim svøltandi Føroyingum, at
teir hava »Bugen til deres Gude«,
tí teir við tøkk taka ímóti eini
vina- og bróðurhond frá Dønum
uttan nakrar trælkingar og mann-
mikandi treytir.

Tað er ein spillandi tunga, ið
ger alt hetta úttan at evna at
geva fólkinum nakað til bóta,
men sum er fornøddur við at
siga: »Tit um tað, um tit ikki
orka at bjarga tykkum, men
Dana hjálpi skulu tit ikki hætta
tykkum at taka ímóti. Og so
skal eg bara siga tykkum afturat,
at jorðina ella ta privatkapital-
istisku skipanina skulu tit heldur
ikkí hætta tykkum at røra, tá
ið øll vinabond eru kvett við
Danir!

Røða 1. mai á Tveroyri av løgtingsm. J. H. Danbjørg.

(Framhald.)

Í Danmørk t. d. selja og keypa
bøndurnir allar teirra vørugjøgnum
um keypslu- og sölufeløg, og hetta
ger, at teir fáa nógv meira fyri
tað, teir selja, og lata minni
fyri tað, ið teir keypa. Her í
Føroyum hevur í mong ár verið
talað og skrivað um, at fiski-
menn og aðrir áttu at stovna
slik keypslu- og sölufeløg, men
ongaféið er tað komið í lag,
annars kanska okkara fiskimenn
í felagsskapi kundu átt títar-

hóskandi før, annaðhvørt tað so
vóru snurraváðs- ella netbátar,
linubátar, trolarar ella annað.
Men tíverri, vit standa ov lítið
saman, og tí er so illa státt sum er.

Her á Tveroyri eiga tit nú
ein trolara og hava tykkara
egnu krambúð, og eg vóni, at
tað fer at eydnast tykkum at
halda áfram á hesi góðu leið,
sum tit nú eru komnir inn á.
Tað kann vera, at tit fáa nøkur
hørð ár og megu taka nøkur
tungu tók, aðrenn alt kemur at
ganga soleiðis, sum tað eigur at
ganga. Nú er fiskaloysi, og í
Spania leikar borgarakriggi, so
tað sær alt annað enn ljóst út;
men »vakrast skínur sól á grønar
líðir, tá ið ælið freka fór sín
kós«. Kunna tit yvirvinna hesi
ringu ár og ta kreppu, sum nú
er yvir landi okkara, tá verður
tað tvífalt hugnaligt fyri tykkum,
og tað eigur at bera til, bert til
duga at standa saman.

Sogan talar um ein kong —
Harald Hildeland — sum fylkti
sitt líð í svínafylking. Hann stóð
fremstur á odda sjálvur, síðan
3 og so 5, so 7, 9, 11 o. s. fr.
soleiðis, at herurin kundi fara
sum ein kili tvørtur ígjøgnum
figgindaliðið. Hann vann alla
staðni, hvar hann kom í stríð;
hann kundi óræddur herja á, tí
hann visti, at hann hevði sínar
menn aftanfyri seg. Soleiðis
megu vit fara fram í stríðnum,
ífall vit skulu sigra. Oddamenn-
inir mega óræddir herja fram,
og fjöldin má standa sameind
aftanfyri. Tær privatu fyrirkunar
eru flestar farnar, og aðrar standa
illa, og tí má arbeisfjöldin og
fiskimenn í felagsskapi taka sær
um reiggj, ífall landið skal
bjargast. Skulu vit bíða og líta
á, at privatir menn reisa landið
aftur, so bíða vit til ónyttu; tí
tann dagur kemur aldri.

Her á Tveroyri eru tit byrjaðir
og komnir á rætta leið. Her
kunna vit syngja sum danska
skaldið: »Hvad er denne Bryd-
ningstime — Skumring eller
Gry?« Skal tað aftur verða
myrkur her? Nei, tað má ikki
henda. Latum okkum vóna, at
tað ber móti lýsing.

Tit Tveroyrar arbeisðskvinnur
og -menn! Tit hava gjøgnum
langar tíðir staðið sum slóðbrót-
arar fyri arbeisfjeldini í Fø-
royum. Eg vóni, at tit halda
áfram soleiðis, at aðrir kunna
læra av tykkum. Fella tit og
tann fyrítøka, sum her er stovn-
að, so eru ringar vónir fyri, at
nakað verður reist aftur nakra-
staðni í Føroyum, so er arbeisda-
klassin í Føroyum fællin, og so
er heila Føroyar fællið.

Latum okkum vóna, at vár
kemur aftaná vetur eisini hvat
vinnulívinum viðvíkur, soleiðis
at vit aftur av sonnum kunna
syngja: »Tað er dámligt í Fø-
royum um krossmessutið.« Tit
Tveroyra arbeisðandi kvinnur
og menn — tit slóðbrótarar —
tit hava staðið saman.

Haldið áfram og leingi livi!

„SMØRLÍKA...?
„Ja, ... vitaminir!!!

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Til Medlemmer af Føroya Fiskimannafelag

Foranlediget ved, at et Rederi, der er Medlem af Færøernes
Rederiforening og saaledes bundet til Forhøringskontrakten af
1934, der først udløber den 31. December 1937, har budt sine
Fiskere en anden og ringere Kontrakt for Linefiskeriet ved Grøn-
land i Aar (særlig vedrørende Hovedpunkterne i § 2 og § 3 2.
Stk.), skal vi meddele, at Medlemmer af vor Organisation maa
betragte Fiskere, der lader sig forhyre for ringere Betingelser end
fastsatte i Kontrakt af 1934, som Kontraktbrydere.

For Føroya Fiskimannafelag

P. J. Djurhuus,
Formand.

MATVØRUHANDILIN

„SMÆRAN“

TELF. 47 og 48 : HEIMA 133

hevur allar matvøur av allarbesta
slag fyri ógviliga hampilgar prísir.

Stórt úrval av viðskera: pylsur, ost og hermetikk — kon-
serves, bisquit, frukt í dósum, gelé, salat í smáum tottum gløsum,
og appolinaris, sitrónvatn, Grape Tonic, Maarum-vatn, appelsin-
vatn, hvíttel, maltøl, New Porter, »Nýtt pilsnarel«.

Ringið, og verurnar verða sendar um allen býin!

Fólkafundur.

Ættlanin er at halda fólkafund heima á Sandi á tí 23. h.
m. kl. 3 s. p. Røðarar: Simun av Skarði, Sverri Patursson,
H. A. Djurhuus. — Songbók Føroya Fólks verður nýtt.

Ungmannafelagini
Virkið og Samljóð.

Útbjóðað

verður hervið umvølingararbeiðið uppá lendingina undir Skorðum
í Frøða.

Umvølingin skal gerast samsvarandi við fyriskriving og upp-
gávu, ið frá 18. í h. eru til skjals á havnarkantórinum.

Havnin leggur cement til.

Havnarstýrið heldur sær rættin til at velja óheft millum tilboðini.

Tilboð mega vera avgreidd til havnarkantórið aðrenn 1. juni í ár.

Havnarstýrið fyri Trongisvægs havn.

Gott gøðingakálvakjót,
oksakjót,
og gott skerpikjót

hjá
J. Lambaa,
telefon 89.

Kappróður á Norðoyastevnuni.

Konufólkamannaðir so væl sum mannfólkamannaðir bátar
verða hervið bodnir til kappróður á »Norðoyastevnuni«, ið verður
hildin 5. og 6. juni. Kappróðurin verður leygarkvöldið 5. um
7—8 tíðina.

Bátar, ið skulu rógva, eiga at melda seg hjá beddingsmeist-
aranum, Petur Joensen, innan 4. juni.

»Norðoyastevnarinnar« vegna
Hákon Djurhuus.